

Категорія справи № 400/4110/21: **Адміністративні справи (з 01.01.2019); Справи щодо примусового виконання судових рішень і рішень інших органів.**

Надіслано судом: **20.01.2022**. Зареєстровано: **08.02.2022**. Оприлюднено: **09.02.2022**.

Дата набрання законної сили: **20.01.2022**

Номер судового провадження: **К/9901/48078/21**

Верховний
Суд

УХВАЛА

20 січня 2022 року

м. Київ

справа № 400/4110/21

адміністративне провадження № К/9901/48078/21

Верховний Суд у складі колегії судів Касаційного адміністративного суду (далі - Суд):

судді-доповідача - Радішевської О.Р.,

суддів - Мацедонської В.Е., Уханенка С.А.,

перевіривши касаційну скаргу ОСОБА_1 на рішення Миколаївського окружного адміністративного суду від 29 вересня 2021 року та постанову П'ятого апеляційного адміністративного суду від 29 листопада 2021 року в справі за позовом ОСОБА_1 до Первомайського міськрайонного відділу державної виконавчої служби Південного міжрегіонального управління Міністерства юстиції (м.Одеса), за участю третьої особи, яка не заявляє самостійних вимог щодо предмета спору на стороні відповідача - ОСОБА_2 про визнання протиправною та скасування постанови від 17.05.2021 ВП № 65253065,

УСТАНОВИВ:

ОСОБА_1 (далі - позивачка, ОСОБА_1) звернулась до суду з позовом до Первомайського міськрайонного відділу державної виконавчої служби Південного міжрегіонального управління Міністерства юстиції (м.Одеса) (далі - відповідач), за участю третьої особи, яка не заявляє самостійних вимог щодо предмета спору на стороні відповідача - ОСОБА_2, в якому просила суд:

? визнати протиправною та скасувати постанову Первомайського відділу державної виконавчої служби у Первомайському районі Миколаївської області Південного міжрегіонального управління Міністерства юстиції (м.Одеса) про накладення штрафу від 17.05.2021 ВП №65253065.

Рішенням Миколаївського окружного адміністративного суду від 29 вересня 2021 року, залишеним без змін постановою П'ятого апеляційного адміністративного суду від 29 листопада 2021 року, у задоволенні позову відмовлено.

28 грудня 2021 року до Верховного Суду надійшла касаційна скарга ОСОБА_1 на рішення Миколаївського окружного адміністративного суду від 29 вересня 2021 року та постанову П'ятого апеляційного адміністративного суду від 29 листопада 2021 року в справі № 400/4110/21.

За правилами частини першої статті 334 Кодексу адміністративного судочинства України (далі - КАС України) за відсутності підстав для залишення касаційної скарги без руху, повернення касаційної скарги чи відмови у відкритті касаційного провадження суд касаційної інстанції постановляє ухвалу про відкриття касаційного провадження у справі.

Проаналізувавши доводи касаційної скарги та додані до неї матеріали, Суд дійшов висновку про необхідність відмови у відкритті касаційного провадження з таких підстав.

Пункт 8 частини другої статті 129 Конституції України серед основних засад судочинства закріплює забезпечення права на апеляційний перегляд справи та у визначених законом випадках - на касаційне оскарження судового рішення.

Наведеним конституційним положенням кореспондує стаття 14 Закону України «Про судоустрій і статус судів» від 02 червня 2016 року №1402-VIII.

Отже, оскарження рішень судів у касаційному порядку можливе лише у випадках, якщо таке встановлено законом.

Відповідно до частини третьої статті 333 КАС України суд відмовляє у відкритті касаційного провадження з перегляду ухвали про повернення заяви позивачеві (заявникові), а також судових рішень у справах, визначених статтями 280, 281, 287, 288 цього Кодексу, якщо рішення касаційного суду за наслідками розгляду такої скарги не може мати значення для формування єдиної правозастосовної практики.

Статтею 287 КАС України визначено особливості провадження у справах з приводу рішень, дій або бездіяльності органу державної виконавчої служби, приватного виконавця.

З матеріалів касаційної скарги встановлено, що спір в цій справі виник внаслідок прийнятих державним виконавцем рішень.

За такого правового регулювання та обставин справи оскарження рішень судів попередніх інстанцій в касаційному порядку можливе лише у випадку, якщо розгляд такої скарги може мати значення для формування єдиної правозастосовної практики.

Такими чином, законодавець обмежив можливість касаційного оскарження судових рішень у вказаній категорії адміністративних справ, поставивши можливість такого оскарження в залежність від імовірності значення, ухваленого за наслідком касаційного провадження,

судового рішення для формування практики застосування відповідних правових норм.

Оскаржуючи судові рішення, прийняте за правилами статті 287 КАС України, скаргниця посилається на приписи пункту 1 частини четвертої статті 328 КАС України та зазначає, що постанови Верховного Суду, в яких викладено висновок про застосування норми права у подібних правовідносинах, а саме: від 31 березня 2020 року в справі № 640/11079/19, від 20 травня 2021 року в справі № 420/5465/18, від 08 липня 2021 року в справі № 640/11833/19, не були враховані в оскаржуваних судових рішеннях.

Водночас Судом встановлено, що зазначені у касаційній скарзі доводи фактично зводяться до заперечення встановлених судами попередніх інстанцій обставин справи з одночасним тлумаченням стороною власного їх викладення, до спроби переконати Суд у необхідності втрутитися у зміст рішень, ухвалених судами попередніх інстанцій, і в цілому до заперечення результату розгляду справи судами. Однак Верховний Суд не може ставити під сумнів законність рішень судів попередніх інстанцій тільки через те, що такі рішення оскаржено і скаргник вважає їх незаконними.

При цьому, фундаментальне значення для формування правозастосовчої практики означає, що скаргник у касаційній скарзі ставить на вирішення суду касаційної інстанції проблему, яка, у випадку відкриття касаційного провадження Верховним Судом, впливатиме на велику кількість спорів, створюючи тривалий у часі, відмінний від минулого, підхід до вирішення актуальної правової проблеми.

У той же час скаргниця не обґрунтувала в чому саме полягає фундаментальне значення цієї справи для формування єдиної правозастосовчої практики із зазначенням новітніх, проблемних, засадничих, раніше ґрунтовно не досліджуваних питань права, відповідь касаційного суду на які мала б надати нового, уніфікованого розуміння та застосування права як для сторін спору, так і для невизначеного, але широкого кола суб'єктів правовідносин.

Отже, аналіз ухвалених у цій справі судових рішень і доводів касаційної скарги не дає підстав для висновку, що рішення суду касаційної інстанції за наслідком розгляду касаційної скарги матиме значення для формування єдиної правозастосовної практики в такій категорії адміністративних справ, а тому підстави для відкриття касаційного провадження відсутні.

Керуючись статтями 248, 287, 329, 333 КАС України, Суд

УХВАЛИВ:

Відмовити у відкритті касаційного провадження за касаційною скаргою ОСОБА_1 на рішення Миколаївського окружного адміністративного суду від 29 вересня 2021 року та постанову П'ятого апеляційного адміністративного суду від 29 листопада 2021 року в справі №400/4110/21.

Ухвала набирає законної сили з моменту її підписання, є остаточною та не може бути оскаржена.

Суддя-доповідач:

О.Р. Радишевська

Судді:

В.Е. Мацедонська

С.А. Уханенко